

отримати згоду від родин із дітьми, після чого визначається дата, місце, час евакуації цих родин. Наступного дня у визначений час на броньованому автомобілі екіпаж у складі мінімум 3 поліцейських, один із яких має навички надання медичної допомоги, приїжджають до такої родини із засобами захисту для дітей та дорослих, які будуть евакуюватись. Зазначені родини евакуюються у броньованому автомобілі у засобах захисту в проміжний пункт евакуації. Потім, наприклад, волонтерський транспорт безпосередньо везе дітей та їхні родини у кінцеву точку призначення.

Евакуація – це єдиний на сьогодні механізм, щоб захистити наших дітей, захистити їхні життя і здоров'я.

Список використаних джерел:

1. Бочкор Н. П., Цільмак О. М., Швед О. В. та ін. «Зелені кімнати»: психологічні особливості організації роботи з дітьми. К. : ТОВ «Агентство «Україна», 2012. 112 с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
3. Конвенція про права дитини від 20.11.1989 р. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text.

Володимир ЄФІМОВ,

доцент кафедри кримінального процесу
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

Дмитро КІРНОС,

Анатолій ПУХОВИЙ –

здобувачі вищої освіти

Дніпровського державного

університету внутрішніх справ

ТЕОРЕТИЧНА СКЛАДОВА ЗАСТОСУВАННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИХ ОПЕРАЦІЙ ПІДРОЗДІЛАМИ СТРАТЕГІЧНИХ РОЗСЛІДУВАНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Оперативно-розшукова та кримінальна процесуальна науки постійно розвиваються. Аналіз опублікованих думок, законодавства та практичної роботи оперативних підрозділів стратегічних розслідувань та слідчих підрозділів Національної поліції України свідчить, що в сучасних умовах ефективна боротьба з організованою злочинністю потребує системного підходу до її організації. Очевидно, що більшість методів і заходів, які використовуються для боротьби з організованою злочинністю, є традиційними та спрямовані на розв'язання конкретних завдань, таких як

виявлення окремих злочинних актів. Проте ефективна стратегія боротьби з організованою злочинністю передбачає розгром злочинних угруповань шляхом викриття максимальної кількості їхніх членів і особливо організаторів. Для цього потрібні широкі заходи, включаючи секретні операції, які є необхідними при виконанні складних завдань оперативних підрозділів стратегічних розслідувань [1].

Вивчення вітчизняної спеціальної літератури та нормативних актів МВС та НПУ дозволяє дійти висновку, що операція є найбільш ефективною організаційною формою використання сил та засобів Національної поліції. Ефективність проведення таких операцій підтверджується як нормативно-теоретичною базою, так і практичним досвідом їх використання у боротьбі з організованою злочинністю. Проте вивчення питань використання «операції» як організаційної форми застосування сил та засобів ОРД обмежується. Наразі спостерігається посилення інтеграції злочинних угруповань, що здійснюють злочини в сфері економіки, з загальною кримінальною злочинністю [2, с. 115].

Кожна оперативно-розшукова операція оперативних підрозділів стратегічних розслідувань пов'язана з численними факторами та умовами, серед яких деякі мають ключове значення, тоді як інші є вторинними. Наприклад, при відстеженні руху контрольованого товару під час проведення операції з контрольованої поставки можуть виникати різні випадкові події, такі як природні явища (пожежа від блискавки, землетрус) або техногенні надзвичайні ситуації (дорожньо-транспортна пригода, авіакатастрофа).

Безумовно, неможливо повністю врахувати всі фактори, але основним завданням є встановлення залежності між кінцевим результатом та найважливішими чинниками. Варто зауважити, що не всі випадкові обставини можна вважати другорядними. Навпаки, часто вони можуть відігравати важливу роль у процесі операції, тому їх аналіз та урахування є необхідними [3, с. 169].

При аналізі різних операцій за їхньою цільовою спрямованістю можна виділити два основні види, які визначаються кінцевою метою: операція спрямована на досягнення конкретного результату, який може бути досягнутий або ні, і при цьому не розглядаються проміжні результати; метою операції є не досягнення певного кінцевого результату, а лише вирішення декількох завдань, які призводять до обмеження можливостей противника або його послаблення.

Крім зазначених видів операцій, у теорії і практиці також важливою є багатоетапна операція, що складається з черги послідовних «етапів» або кроків. На кожному етапі важливо прийняти рішення, яке максимально впливатиме на ефективність кінцевого результату [4, с. 283].

Отже, планування є поетапним, і при цьому на кожному етапі прийняття рішень здійснюється з огляду на майбутні наслідки. Єдиний результат, який можна передбачити без урахування майбутнього, – це

останній етап. Тому процес динамічного програмування розгортається не від початку до кінця, а від кінця до початку. Спочатку планується останній етап. Зазначені заходи у теорії операційно-розшукової діяльності мають свої назви, але вони реалізуються через операцію, зокрема, багатоступеню [4, с. 284].

Треба відзначити, що у теорії операційно-розшукової діяльності відсутнє комплексне дослідження операцій, що проводяться оперативними підрозділами стратегічних розслідувань із використанням можливостей негласного співробітництва. Проблематика негласного використання можливостей громадян з метою виконання завдань у боротьбі з організованою злочинністю цікавить вітчизняну оперативно-розшукову науку вже давно.

Список використаних джерел:

1. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#top>.
2. Грібов М. Л., Козаченко О. І. Шляхи вдосконалення правового регулювання негласного співробітництва. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2020. № 115(2). С. 8-18.
3. Горбенко П. В. Напрями використання відомостей, отриманих під час конфіденційного співробітництва. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2016. № 4 (76). С. 170-177.
4. Албул С. В., Щурат Т. Г. Оперативно-розшукові операції із залученням негласних працівників: правові та організаційно-тактичні засади: монографія. Одеса : ОДУВС, 2022. 290 с.

Дмитро КАЗНАЧЕСЬВ,
доцент кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент
Володимир МАЛЯРЕНКО,
здобувач вищої освіти
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Сьогодні поняття «безпека» в контексті діяльності правоохоронних органів, зокрема поліції, стало не лише загальноживим, а й предметом активних дискусій та розробки різних підходів до його визначення та розуміння. Такі базові терміни, як «особиста безпека поліцейського», «професійна безпека поліцейського», «управління безпекою поліцейського», «службова безпека поліцейського», зазнають інтерпретацій залежно від контексту та методології оцінки безпеки.